Thư của
Gia-cơ

1 Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa
Jêsus Christ, đạt cho mười hai chi phái ở tan lạc,
chúc bình an!
2 Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề
thoạt đến cho anh em như là điều vui mừng trọn
vẹn,
3 vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh
ra sự nhịn nhục.
4 Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó,
hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn
vẹn, không thiếu thốn chút nào.
5 Ví bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan,
hãy cầu xin Đức Chúa Trời, là Đấng ban cho mọi
người cách rộng rãi, không trách móc ai, thì kẻ
ấy sẽ được ban cho.
6 Nhưng phải lấy đức tin mà cầu xin, chớ nghi
ngờ; vì kẻ hay nghi ngờ giống như sóng biển, bị
gió động và đưa đi đây đi đó.
7 Người như thế chớ nên tưởng mình lãnh
được vật chi từ nơi Chúa:
8 ấy là một người phân tâm, phàm làm việc gì
đều không định.
9 Anh em nào ở địa vị thấp hèn hãy khoe mình
về phần cao trọng mình,
10 kẻ giàu cũng hãy khoe mình về phần đê hèn,
vì người sẽ qua đi như hoa cỏ.

11 Mặt trời mọc lên, nắng xẳng, cỏ khô, hoa
rụng, sắc đẹp tồi tàn: kẻ giàu cũng sẽ khô héo
như vậy trong những việc mình làm.
12 Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu
nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mão triều thiên
của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ
kính mến Ngài.
13 Chớ có ai đang bị cám dỗ mà nói rằng: Aáy
là Đức Chúa Trời cám dỗ tôi; vì Đức Chúa Trời
chẳng bị sự ác nào cám dỗ được, và chính Ngài
cũng không cám dỗ ai.
14 Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục
xui giục mình.
15 Đoạn, lòng tư dục cưu mang, sanh ra tội ác;
tội ác đã trọn, sanh ra sự chết.
16 Hỡi anh em yêu dấu, chớ tự dối mình:
17 mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn
vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng
mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi,
cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào.
18 Aáy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng
lời chân thật sanh chúng ta, hầu cho chúng ta
được nên như trái đầu mùa của những vật Ngài
dựng nên.
19 Hỡi anh em yêu dấu, anh em biết điều đó:
người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói,
chậm giận;
20 vì cơn giận của người ta không làm nên sự
công bình của Đức Chúa Trời.
21 Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế, và mọi điều
gian ác còn lại, đem lòng nhu mì nhận lấy lời

đã trồng trong anh em, là lời cứu được linh hồn
của anh em.
22 Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà
lừa dối mình.
23 Vì, nếu có kẻ nghe lời mà không làm theo, thì
khác nào người kia soi mặt mình trong gương,
24 thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thể nào.
25 Nhưng kẻ nào xét kĩ luật pháp trọn vẹn, là
luật pháp về sự tự do, lại bền lòng suy gẫm lấy,
chẳng phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng giữ
theo phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ tìm được phước
trong sự mình vâng lời.
26 Nhược bằng có ai tưởng mình là tin đạo,
mà không cầm giữ lưỡi mình, nhưng lại lừa dối
lòng mình, thì sự tin đạo của người hạng ấy là
vô ích.
27 Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt
Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là thăm viếng kẻ
mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của
họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.

2

1 Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa
Jêsus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ
có tây vị người nào.
2 Giả sử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp,
vào nơi hội anh em, lại có người nghèo, quần áo
rách rưới, cũng vào nữa;
3 nếu anh em ngó kẻ mặc áo đẹp, mà nói rằng:
Mời ngồi đây, là chỗ tử tế; lại nói với người nghèo
rằng: Hãy đứng đó, hoặc ngồi dưới bệ chân ta, -

4 thế có phải anh em tự mình phân biệt ra và
lấy ý xấu mà xét đoán không?
5 Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe nầy: Đức
Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời nầy
đặng làm cho trở nên giàu trong đức tin, và kế
tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay
sao?
6 Mà anh em lại khinh dể kẻ nghèo! Há chẳng
phải kẻ giàu đã hà hiếp anh em, kéo anh em đến
trước tòa án sao?
7 Há chẳng phải họ phạm thượng đến danh tốt
đã lấy đặt cho anh em sao?
8 Thật vậy, nếu anh em vâng giữ cho trọn vẹn
luật pháp tôn trọng, theo như Kinh Thánh rằng:
Hãy yêu người lân cận như mình, thì anh em ăn
ở tốt lắm.
9 Nhưng nếu anh em tây vị người ta, thì phạm
tội, luật pháp bèn định tội anh em như kẻ phạm
phép.
10 Vì người nào giữ trọn luật pháp, mà phạm
một điều răn, thì cũng đáng tội như đã phạm
hết thảy.
11 Vả, Đấng đã phán rằng: Chớ phạm tội tà
dâm, cũng có phán rằng: Chớ giết người. Vậy,
nếu ngươi không phạm tội tà dâm, nhưng phạm
tội giết người, thì ngươi là kẻ phạm luật pháp.
12 Hãy nói và làm dường như phải chịu luật
pháp tự do đoán xét mình.
13 Sự đoán xét không thương xót kẻ chẳng làm
sự thương xót; nhưng sự thương xót thắng sự
đoán xét.
14 Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song

không có việc làm, thì ích chi chăng? Đức tin đó
cứu người ấy được chăng?
15 Ví thử có anh em hoặc chị em nào không
quần áo mặc, thiếu của ăn uống hằng ngày,
16 mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng:
Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho
no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phần
xác, thì có ích gì chăng?
17 Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin
không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết.
18 Hoặc có kẻ nói: Ngươi có đức tin, còn ta có
việc làm. Hãy chỉ cho ta đức tin của ngươi không
có việc làm, rồi ta sẽ chỉ cho ngươi đức tin bởi
việc làm của ta.
19 Ngươi tin rằng chỉ có một Đức Chúa Trời mà
thôi, ngươi tin phải; ma quỉ cũng tin như vậy và
run sợ.
20 Nhưng, hỡi người vô tri kia, ngươi muốn biết
chắc rằng đức tin không có việc làm là vô ích
chăng?
21 Aùp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, khi dâng con
mình là Y-sác trên bàn thờ, há chẳng từng cậy
việc làm được xưng công bình hay sao?
22 Thế thì, ngươi thấy đức tin đồng công với
việc làm, và nhờ việc làm mà đức tin được trọn
vẹn.
23 Vậy được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng:
Aùp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là
công bình cho người; và người được gọi là bạn
Đức Chúa Trời.
24 Nhân đó anh em biết người ta cậy việc làm
được xưng công bình, chớ chẳng những là cậy

đức tin mà thôi.
25 Đồng một thể ấy, kỵ nữ Ra-háp tiếp rước các
sứ giả và khiến họ noi đường khác mà đi, người
há chẳng phải cậy việc làm mà được xưng công
bình sao?
26 Vả, xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không
có việc làm cũng chết như vậy.

3

1 Hỡi anh em, trong vòng anh em chớ có nhiều
người tự lập làm thầy, vì biết như vậy, mình sẽ
phải chịu xét đoán càng nghiêm hơn.
2 Chúng ta thảy đều vấp phạm nhiều cách lắm.
Nếu có ai không vấp phạm trong lời nói mình,
ấy là người trọn vẹn, hay hãm cầm cả mình.
3 Chúng ta tra hàm thiếc vào miệng ngựa, cho
nó chịu phục mình, nên mới sai khiến cả và
mình nó được.
4 Hãy xem những chiếc tàu: dầu cho lớn mấy
mặc lòng, và bị gió mạnh đưa đi thây kệ, một
bánh lái rất nhỏ cùng đủ cạy bát nó, tùy theo ý
người cầm lái.
5 Cũng vậy, cái lưỡi là một quan thể nhỏ, mà
khoe được những việc lớn. Thử xem cái rừng
lớn chừng nào mà một chút lửa có thể đốt cháy
lên!
6 Cái lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đô hội của
tội ác ở giữa các quan thể chúng ta, làm ô uế cả
mình, đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã
bị lửa địa ngục đốt cháy.

7 Hết thảy loài muông thú, chim chóc, sâu bọ,
loài dưới biển đều trị phục được và đã bị loài
người trị phục rồi;
8 nhưng cái lưỡi, không ai trị phục được nó;
ấy là một vật dữ người ta không thể hãm dẹp
được: đầy dẫy những chất độc giết chết.
9 Bởi cái lưỡi chúng ta khen ngợi Chúa, Cha
chúng ta, và cũng bởi nó chúng ta rủa sả loài
người, là loài tạo theo hình ảnh Đức Chúa Trời.
10 Đồng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi
và rủa sả! Hỡi anh em, không nên như vậy.
11 Có lẽ nào một cái suối kia, đồng một mạch
mà ra cả nước ngọt và nước đắng sao?
12 Hỡi anh em, cây vả có ra trái ô-li-ve được,
cây nho có ra trái vả được chăng? Mạch nước
mặn cũng không có thể chảy ra nước ngọt được
nữa.
13 Trong anh em có người nào khôn ngoan
thông sáng chăng: Hãy lấy cách ăn ở tốt của
mình mà bày tỏ việc mình làm bởi khôn ngoan
nhu mì mà ra.
14 Nhưng nếu anh em có sự ghen tương cay
đắng và sự tranh cạnh trong lòng mình, thì chớ
khoe mình và nói dối nghịch cùng lẽ thật.
15 Sự khôn ngoan đó không phải từ trên mà
xuống đâu; trái lại, nó thuộc về đất, về xác thịt
và về ma quỉ.
16 Vì ở đâu có những điều ghen tương tranh
cạnh ấy, thì ở đó có sự lộn lạo và đủ mọi thứ ác.
17 Nhưng sự khôn ngoan từ trên mà xuống thì
trước hết là thanh sạch, sau lại hòa thuận, tiết

độ, nhu mì, đầy dẫy lòng thương xót và bông
trái lành, không có sự hai lòng và giả hình.
18 Vả bông trái của điều công bình thì gieo
trong sự hòa bình, cho những kẻ nào làm sự hòa
bình vậy.

4

1 Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh
em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tình dục
anh em vẫn hay tranh chiến trong quan thể mình
sao?
2 Anh em tham muốn mà chẳng được chi; anh
em giết người và ghen ghét mà chẳng được việc
gì hết; anh em có sự tranh cạnh và chiến đấu;
anh em chẳng được chi, vì không cầu xin.
3 Anh em cầu xin mà không nhận lãnh được,
vì cầu xin trái lẽ, để dùng trong tư dục mình.
4 Hỡi bọn tà dâm kia, anh em há chẳng biết
làm bạn với thế gian tức là thù nghịch với Đức
Chúa Trời sao? Cho nên, ai muốn làm bạn với
thế gian, thì người ấy trở nên kẻ nghịch thù cùng
Đức Chúa Trời vậy.
5 Hay là anh em tưởng Kinh Thánh nói vô ích
sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến ở
trong lòng chúng ta, ham mến chúng ta đến nỗi
ghen tương,
6 nhưng Ngài lại ban cho ta ơn lớn hơn nữa.
Vì vậy, Kinh Thánh chép rằng: Đức Chúa Trời
chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ
khiêm nhường.
7 Vậy hãy phục Đức Chúa Trời; hãy chống trả
ma quỉ, thì nó sẽ lánh xa anh em.

8 Hãy đến gần Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ đến
gần anh em. Hỡi kẻ có tội, hãy lau tay mình, có
ai hai lòng, hãy làm sạch lòng đi;
9 hãy cảm biết sự khốn nạn mình, hãy đau
thương khóc lóc; hãy đổi cười ra khóc, đổi vui
ra buồn.
10 Hãy hạ mình xuống trước mặt Chúa, thì
Ngài sẽ nhắc anh em lên.
11 Hỡi anh em, chớ nói hành nhau. Ai nói hành
anh em mình hoặc xét đoán anh em mình, tức
là nói xấu luật pháp, và xét đoán luật pháp. Vả,
nếu ngươi xét đoán luật pháp, thì ngươi chẳng
phải là kẻ vâng giữ luật pháp, bèn là người xét
đoán luật pháp vậy.
12 Chỉ có một Đấng lập ra luật pháp và một
Đấng xét đoán, tức là Đấng cứu được và diệt
được. Nhưng ngươi là ai, mà dám xét đoán kẻ
lân cận mình?
13 Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc
ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm,
buôn bán và phát tài, -
14 song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng
biết! Vì sự sống của anh em là chi? Chẳng qua
như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay.
15 Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa
muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc
kia.
16 Kìa anh em lấy những lời kiêu ngạo mà khoe
mình! Phàm khoe khoang như vậy là xấu.
17 Cho nên, kẻ biết làm điều lành mà chẳng
làm, thì phạm tội.

5

1 Hỡi anh em là kẻ giàu có! Hãy khóc lóc, kêu
la, vì cớ hoạn nạn sẽ đổ trên anh em.
2 Của cải anh em bị mục nát, áo xống bị mối
mọt ăn rồi.
3 Vàng bạc anh em bị ten rét, ten rét đó sẽ làm
chứng nghịch cùng anh em, nó cũng như lửa
vậy, sẽ ăn thịt anh em. Anh em đã thâu trử tiền
của trong những ngày sau rốt!
4 Kìa, tiền công con gặt gặt ruộng anh em, mà
anh em đã ăn gian, nó kêu oan, và tiếng kêu của
con gặt đã thấu đến tai Chúa các cơ binh.
5 Anh em đã sống trên thế gian ăn uống vui
sướng và xa xỉ, anh em đã làm cho lòng mình
no nê trong ngày chém giết;
6 anh em đã luận tội và đã giết người công
bình, mà người chẳng cự lại.
7 Hỡi anh em, vậy hãy nhịn nhục cho tới k”
Chúa đến. Hãy xem kẻ làm ruộng: họ bền lòng
chờ đợi sản vật quí báu dưới đất cho đến chừng
nào đã được mưa đầu mùa và cuối mùa.
8 Anh em cũng vậy, hãy nhịn nhục và bền lòng;
vì k” Chúa đến gần rồi.
9 Hỡi anh em, chớ oán trách nhau, hầu cho
khỏi bị xét đoán; kìa, Đấng xét đoán đứng trước
cửa.
10 Hỡi anh em, hãy lấy các đấng tiên tri đã
nhân danh Chúa mà nói, làm mẫu mực về sự
chịu khổ và nhịn nhục cho mình.
11 Anh em biết rằng những kẻ nhịn nhục chịu
khổ thì chúng ta xưng là có phước. Anh em đã
nghe nói về sự nhịn nhục của Gióp, và thấy cái

kết cuộc mà Chúa ban cho người; vì Chúa đầy
lòng thương xót và nhân từ.
12 Hỡi anh em, trước hết chớ có thề, chớ chỉ
trời, chỉ đất, cũng chớ chỉ vật khác mà thề;
nhưng phải thì nói phải, không thì nói không,
hầu cho khỏi bị xét đoán.
13 Trong anh em có ai chịu khổ chăng? Người
ấy hãy cầu nguyện. Có ai vui mừng chăng? hãy
hát ngợi khen.
14 Trong anh em có ai đau ốm chăng? hãy
mời các trưởng lão Hội thánh đến, sau khi nhân
danh Chúa xức dầu cho người bịnh đoạn, thì các
trưởng lão hãy cầu nguyện cho người.
15 Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bịnh,
Chúa sẽ đỡ kẻ ấy dậy; nếu kẻ bịnh có phạm tội,
cũng sẽ được tha.
16 Vậy, hãy xưng tội cùng nhau, và cầu nguyện
cho nhau, hầu cho anh em được lành bịnh:
người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện,
thật có linh nghiệm nhiều.
17 Ê-li vốn là người yếu đuối như chúng ta.
Người cầu nguyện, cố xin cho đừng mưa, thì
không mưa xuống đất trong ba năm rưỡi.
18 Đoạn, người cầu nguyện lại, trời bèn mưa,
và đất sanh sản hoa màu.
19 Hỡi anh em, trong vòng anh em nếu có ai
lầm lạc cách xa lẽ thật, mà có người khác làm
cho nó trở lại,
20 thì phải biết rằng kẻ làm cho người có tội trở
lại, bỏ đường lầm lạc, ấy là cứu linh hồn người
khỏi sự chết và che đậy vô số tội lỗi.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e